Що таке щастя? І чи є воно?

Якщо зуміти знайти відповідь на питання про те, що таке щастя, то друге питання відпаде саме собою — виходить, воно є. Але справа в тому, що універсального визначення щастю, яке б задовольняло кожного, не існує.

«Щастя — це коли тебе розуміють», — стверджував нещасливо закоханий школяр у прекрасному фільмі «Доживемо до понеділка». «Щастя — це коли ранком хочеться йти на роботу, а ввечері з радістю повертатися додому», — так стверджують ті, хто любить свою роботу і родину. Розхожих визначень щастя багато. Є, напевно, і у філософії яке-небудь дуже розумне і дуже нудне визначення. Не знаю і, чесно сказати, не хочу знати.

Моє визначення щастя просте: щастя в тому, щоб жити на цьому світі. Нехай це життя складається не з одних радощів і задоволень, нехай будуть важкі дні. Адже яке щастя відчуваєш, коли всі труднощі залишаються позаду! Нехай не завжди буває весело, іноді доводиться і посумувати. Краще, звичайно, щоб сум був світлий. «Мне грустно и легко, печаль моя светла», — написав О. С. Пушкін, і в цих словах, я думаю, він передав усе відчуття щастя.

На жаль, про цінності життя, про щастя жити людина задумується найчастіше лише тоді, коли трапляється трагедія, коли їй або близькій людині загрожує смертельна небезпека. Те, що життя — найдорожче, що подарував нам Господь, найцінніше, що є в кожної людини, треба усвідомлювати постійно і щогодини. Мене цьому вчить життя моєї рідної бабусі, яка двічі побувала, як вона говорить, «там», а доля була милостива і повернула її «сюди», щоб жити з нами. Поруч з нею ми всі навчилися цінувати життя: щасливі, що бачимо сонце, відчуваємо тепло рідних людей і друзів, чуємо рідні з дитинства пісні, працюємо, вчимося, живемо дуже дружно.

Я знаходжу щастя ще й у тому, що вчуся в школі охоче і без проблем, не засмучуючи батьків і вчителів. Це ж велике щастя — провести шкільні роки так, щоб щоранку прагнути швидше прибігти в школу, порадіти удачі подруги, тому, що сьогодні буде наш улюблений предмет — історія, і що вчитель наприкінці уроку обов'язково розповість що-небудь особливо цікаве, про що не прочитаєш у жодному підручнику. Та хіба про все розповіси! Хто-небудь може посміятися над моїми міркуваннями: мовляв, її щастя складається з таких дріб'язків.

Так, суть життя для мене в тому, щоб дорожити кожною відпущеною мені хвилиною життя, прагнути щодня робити хоч манюсіньке добро, любити близьких, відчувати їхню любов і не бажати нікому зла. Прокинутися ранком — і відчувати щастя просто тому, що світить сонце, що небо блакитне, а трава зелена. Якщо мені пощастить так жити — це буде самим справжнім щастям.